

Ministero del Tesoro och kommissionen genomförde ett år före sökandens förvärv av Massalombarda Colombani en gemensam inspektion av nämnda bolag avseende genomförandet av det ovannämnda EUGFJ-projektet. Vid denna inspektion uppdagades vissa oegentligheter. Följande år (fortfarande före Conserve Italias förvärv) konstaterades ytterligare oegentligheter. Till följd av de oegentligheter som uppdagades år 1994 lade svaranden år 1997 ned ett av de fyra projekt som hade kontrollerats (nämligen det projekt som avsåg Massalombarda-anläggningen).

Genom det överklagade beslutet har kommissionen nu dragit in stödet till projekt nr 9.

Sökanden understryker att den händelse som ligger till grund för indragningen av stödet inte är hänförlig till sökandens handlingssätt, utan till ett projekt som förberetts av ett tidigare existerande företag vilket helt saknade samband med sökanden. Sökanden har endast hamnat i formellt motpartsförhållande till kommissionen på grund av sitt förvärv av och sin påföljande fusion med Massalombarda. Vad som inträffat avseende bolaget Massalombardas EUGFJ-projekt innebär att Conserve Italias investering riskerar att gå om intet, eftersom det är omöjligt för säljaren att utge ersättning till sökanden och hålla denne skadeslös.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande:

- De bristfälligheter som har påvisats i kommissionens dokumentation.
- Åsidosättande av artikel 24.2 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet⁽¹⁾. Enligt sökandens mening har kommissionen åsidosatt denna bestämmelse i två avseenden:
 - a) De oegentligheter som har påvisats är i stort sett irrelevanta för frågan huruvida villkoret om datum för påbörjande av arbetena är uppfyllt. I vart fall har kommissionen grundat sitt beslut på en analys av irrelevanta handlingar utan att fästa vikt vid bättre grundade bevisfakta till vilka kommissionen hade tillgång.
 - b) På grund av att rena "oegentligheter" har fastställts har stödet dragits in när det kanske endast borde ha minskats.

— Åsidosättande av fördraget på grund av att det ifrågasatta beslutet är motsägelsefullt.

(¹) EGT L 374, 31.12.1988, s. 1.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 juli 2000 av Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques

(Mål T-188/00)

(2000/C 285/28)

(Rättegångsspråk: engelska)

Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques, Bryssel, har den 14 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Denis Waelbroeck och Mats Johnsson, advokatbyrå Liedkerke Siméon Wessing Houthoff, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut SG(2000)D/102503, i dess skrivelse av den 20 mars 2000 till den tyska regeringen avseende ärende N 406/99, att tillåta statligt stöd till företaget Delon Filament GmbH,
- förklara att gemenskapsreglerna om stöd till syntetfiberindustrin är rättsstridiga enligt artikel 241 EG, för det fall rätten anser att beslutet är förenligt med dessa gemenskapsregler vad gäller den minskning av kapaciteten som krävs, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom att fatta det omtvistade beslutet förklarade kommissionen att det statliga stöd som tyska myndigheter beviljat företaget Delon Filament GmbH var förenligt med EG-fördraget. Stödet i fråga är avsett för finansiering av investeringar i polyamidfibertillverkning vid en anläggning i Rudolstadt, Thüringen (Tyskland).

Sökanden företräder tillverkare av syntetfiber. Till stöd för talan om ogiltigförklaring av beslutet åberopar sökanden följande grunder:

- Kommissionen har inte angett hur den kom fram till de siffror vad gäller Delons kapacitet som anges i beslutet.

- Kommissionen underlät att göra en noggrann prövning av de faktiska omständigheterna genom att den fastslog att den avsedda kapacitetsminskningen skulle komma att påverka konkurrensen, vilket skulle uppväga de skadliga verkningarna av det statliga stödet. Den påstådda "minskningen" av kapaciteten, som beskrivs i det omtvistade beslutet, kommer inte att påverka Delons konkurrenskraft, utan kommer tvärtom att de facto öka kapaciteten.
- Stödet i fråga åtföljdes inte av någon faktisk och verksam minskning av kapaciteten, i enlighet med vad som förskrivs i gemenskapsreglerna om stöd till syntetfibrerindustri⁽¹⁾ samt i artikel 87 EG.

⁽¹⁾ EGT 1996, C 94, s. 11.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 juli 2000 av "Invest" Import und Export GmbH och Invest Commerce

(Mål T-189/00)

(2000/C 285/29)

(Rättegångsspråk: tyska)

"Invest" Import und Export GmbH, Neuss (Förbundsrepubliken Tyskland) och Invest Commerce, Paris, har den 18 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten Rolf Wagenbaur, advokatbyrån Graf von Westphalen Fritze & Modest, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 1147/2000 av den 29 maj 2000 om ändring av bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1294/1999 rörande frysande av tillgångar och ett investeringsförbud avseende Förbundsrepubliken Jugoslavien, i den del denna ändrar bilaga II till förordning nr 1294/1999, så att sökande nr 2 omfattas av rubriken Frankrike och sökande nr 1 av rubriken Tyskland,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena är företag som ägnar sig åt import och export och de har sitt säte i gemenskapen. Deras moderbolag är Invest-Import AG med säte i Belgrad. Sökandena upptogs genom den omtvistade förordningen på en förteckning över företag som "skall anses vara ägda eller kontrollerade av Förbundsrepubliken Jugoslaviens regering eller Serbiska republikens regering" (artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 1294/1999).⁽¹⁾ Detta har i enlighet med artikel 3.1 i förordningen lett till att sökandenas konton i Tyskland och Frankrike har blockerats.

Sökandena har för det första gjort gällande att den omtvistade förordningen strider mot förordning nr 1294/1999. Kommissionen har på ett rättsstridigt sätt hänfört sökandena till bolag och enheter som genom sitt moderbolag kontrolleras av regeringen eller som är samhällsägda. Sökandenas moderbolag ägs dock i huvudsak av företagets anställda.

Sökandena har dessutom, med stöd av artikel 241 EG, gjort invändning om rättsstridighet vad avser förordning nr 1294/1999, i dess lydelse enligt förordning nr 723/2000, på grund av att deras moderbolag genom dessa rättsakter med orätt har behandlats som "samhällsägda".

Sökanden hävdar vidare att deras rätt till försvar och proportionalitetsprincipen har åsidosatts. Slutligen har den omtvistade förordningen inte givits en tillräcklig motivering.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1294/1999 av den 15 juni 1999 om frysande av tillgångar och ett investeringsförbud avseende Förbundsrepubliken Jugoslavien och om upphävande av förordningarna (EG) nr 1295/98 och (EG) nr 1607/98, EGT L 153, s. 63, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 723/2000 av den 6 april 2000, EGT L 86, s. 1.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 juli 2000 av Regione Siciliana

(Mål T-190/00)

(2000/C 285/30)

(Rättegångsspråk: italienska)

Regione Siciliana har den 21 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten